

8 Μαρτίου 2014

Ελεημοσύνη...αυτή είναι φάρμακο για τα δικά μας αμαρτήματα...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

“Παρ’ όλο που η παρθενία, η νηστεία και το να κοιμάται κανείς στο χώμα έχουν πιο δύσκολο κόπο από την ελεημοσύνη, όμως τίποτε δεν είναι τόσο δυνατό στο να σβήνει τη φωτιά των αμαρτημάτων, όσο αυτή. Αυτή είναι ανώτερη απ’ όλα, στήνει τους εραστές της κοντά στον ίδιο το βασιλιά. Και πολύ σωστά. Γιατί η παρθενία, η νηστεία και το να κοιμάται κανείς στο χώμα σταματάει μόνο γύρω απ’ αυτόν που την ασκεί και δεν σώνει κανέναν άλλο, η ελεημοσύνη όμως απλώνεται σε όλους και αγκαλιάζει τα μέλη του Χριστού. Άλλωστε τα κατορθώματα εκείνα που απλώνονται σε πολλούς είναι πολύ μεγαλύτερα απ’ αυτά που σταματούν γύρω από έναν.

Η ελεημοσύνη είναι η μητέρα της αγάπης, της αγάπης που χαρακτηρίζει το χριστιανισμό, που είναι μεγαλύτερη απ’ όλα τα θαύματα, με τα οποία φαίνονται οι μαθηταί του Χριστού. Αυτή είναι φάρμακο για τα δικά μας αμαρτήματα, σαπούνι για την ακαθαρσία της ψυχής μας, σκάλα στηριγμένη στον ουρανό, αυτή συνδέει το σώμα του Χριστού. Θέλετε να μάθετε πόσο μεγάλο αγαθό είναι αυτή; Στην εποχή των αποστόλων όλοι πουλούσαν τα υπάρχοντά τους και έφερναν σ’ αυτούς τα χρήματα, τα οποία και μοιράζονταν... “Όλοι είχαν μια καρδιά και μια ψυχή” και η χάρη του Θεού ήταν επάνω σε όλους αυτούς και ζούσαν με πολύ όφελος.”

“Γιατί βέβαια αυτό κυρίως σημαίνει να περιφρονείς τα χρήματα, αυτό σημαίνει να

θρέψεις αληθινά το Χριστό, όταν δεν το κάνεις αυτό με αλαζονεία και εγωισμό, όταν δίνεις σαν να ευεργετείς τον εαυτό σου περισσότερο παρά εκείνον που τα παίρνει. Γιατί αν θεωρείς ότι δίνεις μάλλον παρά παίρνεις, μη δίνεις.

Γι' αυτό θαυμάζουμε και τον Αβραάμ, όχι μόνον γιατί θυσίασε μοσχάρι ούτε γιατί ζύμωσε αλεύρι, αλλά γιατί με πολλή ευχαρίστηση και ταπεινοφροσύνη υποδεχόταν τους ξένους, τρέχοντας κοντά του, εξυπηρετώντας τους, αποκαλώντας τους κυρίου, νομίζοντας πως βρήκε θησαυρό απείρων αγαθών, αν κάποτε έβλεπε να πλησιάζει ξένος.

Έτσι λοιπόν γίνεται διπλή η ελεημοσύνη, όταν και δίνουμε και δίνοντας τα προσφέρουμε με προθυμία. Γιατί λέγει “Ίλαρόν γαρ δότην αγαπά ο Θεός”. Γιατί και αν ακόμη άπειρα τάλαντα προσφέρεις με αλαζονείες και εγωισμό και ματαιοδοξία, έχασες τα πάντα, όπως ακριβώς εκείνος ο Φαρισαίος που πρόσφερε το ένα δέκατο από τα υπάρχοντά του, επειδή υπερηφανευόταν και φούσκωνε από υπερηφάνεια γι' αυτό, αφού τα έχασε όλα, έτσι κατέβηκε από το ναό.”

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr